Մինաս Վ.էն աբեղա, եւ ՌՃՒԳ (= 1674) գնացի ի հետ Մինաս Վ.ին Երուսաղէմ, եւ դարձեալ ի Գաղատիա կեցեալ տարի մի, եւ ՌՃՒԵին (= 1676) կրկին եկա ի սուրբ Երուսաղէմ, եւ ձեռնադրեալ ի Մեծէն Եղիազար կաթողիկոսէն եպիսկոպոս, եւ կեցեալ ի Փրկիչ սուրբ վանքս աւարտեցի զգիրքս, թվին ՌՃԻԶ (= 1677), Ես Սարգիս Եպիսկոպոս անուամբ միայն կոչեցեալս եւ ոչ գործով, որ եմ ի քաղաքէն Եւդոկիոյ, ի վայելումն անձին իմոյ: Արդ աղաչեմ զամենեսեան, որք հանդիպիք սմա կարդալով կամ օրինակելով յիշեսջիք ի մաքրափայլ աղօթս ձեր զվերոյ գրեալ Սարգիս եպիսկոպոս եւ գուք յիշեալ լինիք ի Քրիստոսէ Աստուծոյ մերոյ որ է օրհնեալ յաւիտեանս ամէն: Արդ այսմ ամի ի սուրբ Երուսաղէմ քաղաքի ի գետ Յորդանան թալուեցան գնալն ի ձանապարհին եւ դարձան ունայն:„

Ասոր կցուած է օտար գրչէ մը՝

"Ջհատորս զայս հաւաքեցեալ ի սրբազան Գրիգորէ Ցաթեւացւոյ, որ պարունակէ ներ յինքեան ըզՀՊ քարոզս պիտանաւորս, շնորհեաց իմոյմս նուաստութեան մաքրափայլ վարժապետն իմ, Տէր Յովհաննէս Արժանավայել Պատրիարգն կոստ"դ"ու ՌՃՁԱ„ (= 1732): Հաւանաբար այս գրիչն է կոլոտ Պատրիարքիս աշակերտն Սարգիս Աղբեպ. Սարաֆեան, որուն ձեռագիրներէն Անտոնեան Հարց նուիրուած էին:

Սարգիս Եպիսկոպոս Եւդոկիացի քանի մը տարի մնացած է Երուսաղէմ, եւ այնտեղ ան-